

III./5.3.: Európai tudásparkok

A **tudás- és technológiai parkok** (vagy science parkok) az innovációs hálózatok egyik, speciális formái, ahol egyetemek és vállalatok egymáshoz közel tudnak dolgozni és együttműködni.

A brit tudásparkokat tömörítő UKSPA (UK Science Park Association) szerint a tudásparkokban „a vállalat alakulása előtt tesztelik az üzleti ötletet, majd a piaci értékelés következik, levédik a szabadalmi és szellemi jogokat, kereskedelmi síkra helyezik át a technológiát, végül megtörténik a vállalat kialakítása”.

A fent bemutatott Bio-Valley számos tudás- és technológiai parknak ad otthont, amelyek egyike eléri a 100.000 nm-t (a svájci Kaiseraugstban található Aurica Technology Park), de van egész kicsi is, mint a Bazel melletti Business Parc – Reinach.

Mikor jelentek meg, és milyen módon fejlődtek a tudásparkok Európában?

Az európai tudásparkok az amerikai mintákat követve, egyetemi bázison vagy területfejlesztési céllal, állami, illetve helyi támogatásoknak köszönhetően jöttek létre. Az európai K+F- és innovációs klaszterek ideálisan egyetemi konzorciumok tudásközpontjaiból, kutatáshoz, fejlesztéshez, tudományhoz, vállalkozásfejlesztéshez kötődő állami, európai hivatalokból, ügynökségekből, nagyvállalatok K+F-részlegeiből, innovatív kis- és középvállalatokból, valamint az induló cégek számára kialakított inkubátorházakból állnak össze.

Európában az 1970-es éveket követően terjedtek el a tudásparkok, és a Cambridge-i park [www.cambridgesciencepark.co.uk/] története jól példázza a fejlődés folyamatát. 1969-os terv után, az első bérlő cég (LaserScan) 1973-ban költözött a *Cambridge Science Parkba*, az 1980-as években megjelentek az első spin-off cégek, az 1990-es évek pedig a kockázati tőke komoly növekedését eredményezték. Az 1990-es évek végén az élettudományokhoz kapcsolódó vállalatok vették át a Parkban a vezető szerepet; a XXI. század elején a fotonika, nanotechnológia és a részecsketudományok területén alakultak ki új klaszterek.

A napjainkban meghatározó szerepet játszó tudásparkok az 1980-as évek közepén jöttek létre, mint a *University of Warwick Science Park* (UWSP) 1982-ben, az állam területfejlesztési célkitűzésének eredményeként, vagy a svéd *Chalmers Science Park* (CSP) 1987-ben, a Chalmers Műszaki Egyetem vonzáskörében. Az európai tudásparkok mérete 20 ezer négyzetmétertől akár 500 ezerig terjed; az elmúlt 30 évben alakultak, és ma már fontos szerepet játszanak az EU-tagállamok kutatáspolitikájában. Néhány város közvetlen közelében (pl. Dortmund, Helsinki) többféle központ is működik.

Említsen példákat a meghatározó szerepet játszó tudásparkokra!

Az európai kontinensen az 1980-as évektől kezdve Finnországban fejlődtek a legdinamikusabban a tudásparkok. A második legnagyobb város az országban *Turku* [www.turkusciencepark.com], ahol ma már 3 egyetem és mintegy 300 vállalat működik a tudáspark 210 ezer négyzetméteres területén. A tudásparkon belül két hálózat épült ki: a *BioTurku*, amely a biotechnológia egészségügyben történő felhasználásával foglalkozik (gyógyszerfejlesztés, diagnosztika, bioanyagok) és az *ICT Turku*, amely multimédiás alkalmazással, egészségügyi technológiával és bio-informatikával, több száz további vállalatot bevonva a városból, a régióból, illetve Délnyugat-Finnországból. A Turku Science Park fókuszterületei tehát az ICT,

élettudományok, high-tech iparágak, kutatás és oktatás, illetve egyéb szolgáltatások.